

ANNA MADEYSKA-LEWANDOWSKA
Pracownia Grup Krwi Zwierząt Z.H.D.Z. PAN
Kierownik: doc. dr Antoni Spryszak

WSTĘPNE BADANIA NAD GRUPAMI KRWI DZIKÓW

Badania Szymanowskiego i współpracowników (1927), przeprowadzone na próbkach krwi świni domowej, wykazały zróżnicowanie krwi na 3 grupy, które oznaczono: Ao, O, Oo.

Do grupy Ao zaliczono te śwynie, które posiadały aglutynogen, a nie posiadały aglutyniny; krwinki tych zwierząt były zlepiane przez surowice innych osobników, nie posiadających aglutynogenu (O); te śwynie, które nie posiadały ani aglutynogenu, ani aglutyniny, zaliczono do grupy Oo.

Późniejsze badania przeprowadzone przez Szent-Iványi i Szabô (1954) ujawniły w krwinkach trzody chlewnej cztery aglutynogeny, a w surowicach normalnych odpowiadające im aglutyniny. Ujawnione aglutynogeny zostały oznaczone: A, B, C, D.

Andresen (1957), posługując się — analogicznie jak w badaniach nad grupami krwi bydła — surowicami izo- i heteroodpornościowymi, wykazał w krwinkach świni 7 czynników antygenowych, które oznaczył: E, F, G, H, I, J, K. Wykazał on również istnienie dwóch układów grupowych, które oznaczył symbolami E i K, zaś czynniki grupowe, będące allelami w tych układach, oznaczył symbolami Ea, Eb w układzie E i Ka, Kb w układzie K.

Wróblewski (1959) stwierdził w krwinkach świni istnienie dalszych czynników antygenowych, które zostały oznaczone B, C, EaEe.

Badania własne

Do badań pobrano próbki krwi od 12 dzików, z których 3 pochodziły z hodowli Ogrodu Zoologicznego w Warszawie, pozostałe 9 odstrzelono w różnych rejonach Polski. Krew od dzików z odstrzałów pobierano z dna klatki piersiowej, zaś krew od dzików z Ogrodu Zoologicznego pobierano z żyły jarzmowej podczas przeprowadzania innych badań. We wszystkich przypadkach krew pobierano do jałowych próbek z płynem konserwującym.

Badania przeprowadzono za pomocą próby litycznej oraz próby aglutynacyjnej przy wykorzystaniu następujących surowic testowych, oprac-

Krwinki dzików	Surowice								
	A	B	C	Ea	Eb	EaEe	F	Ka	Kb
Dzik nr 1	+	—	—	—	+	—	—	—	+
Dzik nr 2	+	—	—	—	+	—	—	—	+
Dzik nr 3	+	—	—	—	+	—	—	+	+
Dzik nr 4	+	—	—	—	—	+	—	—	+
Dzik nr 5	+	—	—	—	—	+	—	—	+
Dzik nr 6	+	—	—	—	+	+	—	+	+
Dzik nr 7	+	—	—	—	+	—	—	—	+
Dzik nr 8	+	—	—	—	—	+	—	—	+
Dzik nr 9	+	+	—	—	+	+	—	—	+
Dzik nr 10	+	—	—	—	+	+	—	—	+
Dzik nr 11	—	—	—	—	+	+	—	—	+
Dzik nr 12	+	—	—	—	+	+	—	—	+

cowanych na świni. Anty — A, B, C, Ea, Eb, EaEe, F, Ka, Kb. Krwinki do badań używano w postaci 2% zawiesiny w 0,92% roztworze fizjologicznym. Wyniki badań przedstawia tabela.

Uzyskane wyniki pozwalają stwierdzić, że przy użyciu surowic testowych, izoodpornościowych, otrzymanych na świni, można wykazać w krwi dzików antygeny krwinkowe, jakie występują we krwi świni domowej.

Badanie przeprowadzone na 12 dzikach wskazuje, że częstość występowania poszczególnych antygenów krwinkowych jest różna: antygen Kb stwierdzono u wszystkich przebadanych 12 dzików, antygen A — u 11, Eb — u 9, EaEe — u 8; antygen Ka wykazano tylko u 2 dzików; antygen B, który bardzo rzadko występuje u świni, stwierdzono u 1 dzika (nr 9). Wśród zbadanych 12 dzików nie stwierdzono antygenów krwinkowych: C, Ea, F.

Wyniki przedstawionego badania, wykonanego na stosunkowo małym materiale, nie ilustrują struktury antygenowej krwi dzika w porównaniu do świni domowej, tym niemniej wskazują na możliwość identyfikowania antygenów krwinkowych dzików za pomocą surowic testowych, opracowanych na świni domowej.

Dalsze badania nad grupami krwi dzików pozwolą, być może, na wykazanie różnic i podobieństwa krwi dzika i świni domowej, a tym samym — na bliższe poznanie ewolucji rodzaju „Sus”.

LITERATURA

1. Andresen E., 1957: Investigation on blood groups of the pig. Nord. Vet. Med. 9, 274—284.
2. Szent-Iványi T., Szabó St., 1954. Blood groups in pigs. Act. Vet. Acad. Scient. Hung. 4, 429—446
3. Szymanowski Z., Wachler B., 1927: Różniczkowanie grup serologicznych we krwi u świń. Med. Dośw. i Społ. 7, 34—41.
4. Wróblewski A., 1959: Antygeny krwinkowe u trzody chlewnej. (Praca doktorska).